

да го направи оръдіе на отмъщеніе-то си. Между това тя скрyla въ едно отстранено мѣсто Озирисовый ковчегъ; нѣ Тифонъ като былъ излѣзълъ на ловъ помѣсячинъ, намѣрилъ го, извлѣкълъ тѣло-то Озирисово и го раскѣсалъ на четиринадесять чясты, кои-то прѣсѣжалъ по всички стрны. Изида ся пустила да трѣси прѣсѣжты-ты чясти на съпруга си, като навѣдила седѣмь-тѣ Нилскы устія връху едно каиче отъ папиръ. Тя намѣрила всички-ты освѣнь еднѣ чясть, и въздигнѣла гробницы и храмове на всяко мѣсто, дѣ-то ся намѣрихѣ чясты-ты на бога. Озирисъ ся заврѣнѣлъ отъ ада за да изучи младый си сынъ и да го подигне да ся бие съ грабителя. Уроци-ти му не отишли напусто. Хорусъ събралъ силнѣ войскѣ, и направилъ крѣпавъ бой, въ кой-то Тифонъ ся побѣдилъ и паднѣлъ робъ. Между това Изида освободила Тифона, и Хорусъ въ гнѣва си, грабнѣлъ вѣнеца отъ главѣ-тѣ на майкѣ си, та ѣ турилъ кра-вешкы рогове, кои-то оттогава станѣхѣ отличительно украшеніе на Изидѣ. Тифонъ намѣрилъ врѣмя отъ даденѣ-тѣ му свободѣ та начнѣлъ да крои новы сплѣтны за да грабне отъ Хсруса, законенъ властитель Египетскый бациный му прѣстолъ; нѣ кроежити му не сполучили и той быде изгсненъ въ пустыны-ты.

Казвать, че слѣдъ смръть-тѣ на Озириса, душя-та на тоя богъ прѣминѣла въ тѣло-то на быкъ Аписъ, едно друго божество, кое-то почитахѣ Египтяни-ти, и го замѣнявахѣ веднага колчимъ смръть грабнѣше тоя прѣдмѣтъ на тѣхно-то богослуженіе.

Египтяне-ти еще почитали като едно силно божество, Хермеса и кого-то бѣхѣ прѣименовали Тре-